

National Geographic Kanalından Uydurma Hikayeler

National Geographic kanalında yayınlanmakta olan ve insanın sözde evrimini anlatan "Humans: Who Are We?" adlı belgesel, evrim mitinin en bilinen hayali senaryolarından oluşuyor. Belgeseldeki bilimsel yanlışlar ve aldatmacalar aşağıda açıklanmaktadır.

National Geographic kanalında yayınlanmakta olan ve insanın sözde evrimini anlatan "Humans: Who Are We?" adlı belgesel, evrim mitinin en bilinen hayali senaryolarından oluşuyor. Belgeseldeki bilimsel yanlışlar ve aldatmacalar aşağıda açıklanmaktadır.

NGC (National Geographic Channel)"nin çelişkileri ve Lamarkçı evrim anlayışı

NGC'de yayınlanan belgeselde ilk olarak antropolog Ian Tattersall'ın konuşması yer alıyor. Tattersall'ın ilk sözlerinden biri ise şu: "insanın evrimi ihtiyaçlar sonucunda gerçekleşmedi, tamamen rastlantısal." Ne var ki belgeselin ilerleyen dakikalarında, birçok kereler, maymun-insanların hangi ihtiyaçlardan dolayı insana evrimleştikleri anlatıldı. NGC'nin belgeselindeki en belirgin çelişkilerden biri buydu.

Aslında bu sadece NGC veya Ian Tattersall'ın değil, birçok evrimcinin yaşadığı bir çelişkidir. Konunun daha iyi anlaşılması için, (gerçekte her ikisi de bilim dışı birer efsane olan) "**ihtiyaçtan meydana gelen evrim**" ile "**sadece rastlantılar sonucunda oluşan evrim**" kavramları arasındaki farkın ne olduğunu özetleyelim.

Darwin'den önce canlıların kökeni konusunda evrimci bir model öne süren önemli bir kişi daha vardı; Fransız biyolog Jean Baptiste Lamarck. Lamarck'ın iddiası, günümüzdeki evrim anlayışından biraz daha farklıydı. Ona göre, gereksinimler veya ihtiyaçlar kendi organını meydana getirmekteydi. Bunu, Lamarkçılığın ünlü zürafanın boynu örneği ile açıklayalım. Bu teoriye göre, ilk zürafaların boyunları geyikler veya ceylanlar gibi memelilerin boynu ile aynı uzunlukta idi. Ancak, yiyecek kıtlığı çeken zürafalar, ağaçların üst kısımlarındaki bol yiyecek kaynaklarına ulaşmak istediler. Böylece bir gereksinim doğdu. Bu gereksinim sonucunda ise, ağaçların tepelerine ulaşmaya çalışan zürafaların boyunları uzadı.

Lamarkçılık bu iddiayı, "kazanılan özelliklerin gelecek nesle aktarılması" tezine dayandırıyor. Yani yaşamı boyunca ağaç tepesine uzanmaya çalışırken zamanla boynu uzayan zürafa, bu özelliğini yavrularına da aktarmalıydı. Ancak kalıtım kanunlarının keşfedilmesi ile, kazanılan özelliklerin bir sonraki nesle aktarılamadığı görüldü.

Sonuç olarak Lamarkçılık daha 20. yüzyılın başında bilim tarafından çürütüldü ve bundan sonra kabul görmedi. Ancak evrimciler yine de satır aralarında, Lamarkçı görüşler bildirmekten vazgeçemediler. Bir yandan Lamarkçılığı şiddetle eleştirirken, bir yandan da canlıların evrimi ile ilgili senaryoları hep Lamarkçılığın izlerini taşıdı. Alet yapmak için ön ayakları boşa kalan ve bu sayede iki ayaklı olan insan masalı, NGC'nin iddia ettiği gibi soğuk iklimlerde yaşayabilmek için evrimleştiği iddia edilen Neandertal insanı, sık ormanların seyrelmesiyle çevresine uyum sağlayabilmek için evrimleşen *Australopithecus* masallarının hepsi, ihtiyaç nedeniyle evrim olduğu varsayımına dayanmaktadır.

Evrimcilerin, bir yandan Lamarkçı ifadeler kullanırken diğer taraftan Lamarkçılığı şiddetle eleştirmelerinin nedeni ise şudur: Evrim teorisine göre, örneğin bir maymunun iki ayak üzerinde durabilmesi için, onun iskeletinde böylesine hassas bir değişim sağlayacak, dahası başka da hiç bir zarar vermeyecek mutasyonlara maruz kalması gerekir. Bu zaten gerçekleşmesi imkansız bir iddiadır. Gerçekleşmesi zaten imkansız olan bu tesadüfi mutasyonun, tam da söz konusu canlının ihtiyaç içinde olduğu bir dönemde tesadüf etmesi ve aynı türün bireylerine defalarca isabet ederek her seferinde biraz daha gelişme sağlaması zorunluluğu ise imkansızlığı çok daha şiddetli bir hale getirmektedir.

İşte bu nedenle evrimciler "ihtiyaç nedeniyle evrim oldu" demek istemezler. Ancak bir yandan da, cümlelerin arasında bu tezi savunurlar.

***Australopithecus*"lar bir maymun türüdür, iki ayaklı değildir**

NGC'nin iddiasına göre *Australopithecus* adlı tür, ilk dik duran insanın atasıdır. Oysa bu iddia doğru değildir. *Australopithecus* türlerinin tümü, günümüz maymunlarına benzeyen soyu tükenmiş maymunlardır. Tümünün beyin hacimleri, günümüz şempanzelerinkine aynı veya daha küçüktür. Elleri ve ayaklarında günümüz maymunlarındaki gibi ağaçlara tırmanmaya yarayan çıkıntılar mevcuttur

ve ayakları dallara tutunmak için kavrayıcı özelliklere sahiptir. Boyları kısadır (en fazla 130 cm.) ve aynı günümüz maymunlarındaki gibi erkek *Australopithecus* dışından çok daha iridir. Kafataslarındaki yüzlerce ayrıntı, birbirine yakın gözler, sivri azı dişleri, çene yapısı, uzun kollar, kısa bacaklar gibi birçok özellik, bu canlıların günümüz maymunlarından farklı olmadıklarını gösteren delillerdir.

NGC'nin *Australopithecus*'un dik yürüyebildiği iddiası ise, Richard Leakey, Donald Johanson gibi evrimci paleoantropologların on yıllardır savundukları bir görüştür. Ama pek çok bilim adamı, *Australopithecus*'un iskelet yapısı üzerinde sayısız araştırma yapmış ve bu iddianın geçersizliğini ortaya koymuştur. İngiltere ve ABD'den dünyaca ünlü iki anatomist, Lord Solly Zuckerman ve Prof. Charles Oxnard'ın, *Australopithecus* örnekleri üzerinde yaptıkları çok geniş kapsamlı çalışmalar bu canlıların iki ayaklı olmadıklarını, günümüz maymunlarınıninkiyle aynı hareket şekline sahip olduklarını göstermiştir. İngiliz hükümetinin desteğiyle, beş uzmandan oluşan bir ekiple bu canlıların kemiklerini on beş yıl boyunca inceleyen Lord Zuckerman, kendisi de evrim teorisini benimsemesine rağmen, *Australopithecuslar*'ın sadece **sıradan bir maymun türü** oldukları ve **kesinlikle dik yürümedikleri** sonucuna varmıştır. (1) Bu konudaki araştırmalarıyla ünlü diğer evrimci anatomist Charles E. Oxnard da *Australopithecus*'un iskelet yapılarını günümüz orangutanlarınıninkine benzetmektedir. (2)

1994 yılında İngiltere'deki Liverpool Üniversitesi'nden Fred Spoor ve ekibi ise, *Australopithecus*'un iskeleti ile ilgili kesin bir sonuca varmak için kapsamlı bir araştırma yapmıştır. Araştırma, *Australopithecus* fosillerinin iç kulak yapılarını inceleyerek yürütülmüştür. İnsanların ve diğer karmaşık yapıları canlıların iç kulaklarında, vücudun yere göre konumunu belirleyen "salyangoz" isimli bir organ bulunur. Bu organın işlevi, uçakların dengesini sağlayan "jiroskop" isimli cihazla aynıdır. Fred Spoor, insanın atası olarak gösterilen canlıların iki ayakları üzerinde dik olarak yürüyüp yürümediklerini bulmak için, işte bu "salyangoz" organı üzerinde incelemeler yapmıştır. Spoor'un vardığı sonuç, ***Australopithecus*'un dört ayaklı olduğudur.** (3)

Bu ise *Australopithecus*'un, insanlarla hiçbir ilgisi olmayan, nesli tükenmiş bir maymun türü olduğu anlamına gelmektedir.

Australopithecus'un insanın atası sayılamayacağı, son dönemde evrimci kaynaklar tarafından da kabul edilmektedir. Ünlü Fransız bilim dergisi *Science et Vie*, Mayıs 1999 sayısında bu konuyu kapak yapmıştır. *Australopithecus* afarensis türünün en önemli fosil örneği sayılan Lucy'i konu alan dergi, **"Adieu Lucy" (Elveda Lucy)** başlığını kullanarak *Australopithecus* türü maymunların insanın soy ağacından çıkarılması gerektiğini yazmıştır. St W573 kodlu yeni bir *Australopithecus* fosili bulgusuna dayanarak yazılan makalede, şu cümleler yer almaktadır:

Yeni bir teori ***Australopithecus* türünün insan soyunun kökeni olmadığını söylüyor...** St W573'ü incelemeye yetkili tek kadın araştırmacının vardığı sonuçlar, insanın atalarıyla ilgili güncel teorilerden farklı; hominid soy ağacını yıkıyor. Böylece bu soy ağacında yer alan insan ve doğrudan ataları sayılan primat cinsi büyük maymunlar hesaptan çıkarılıyor... *Australopithecuslar* ve Homo türleri (insanlar) aynı dalda yer almıyorlar, Homo türlerinin (insanların) doğrudan ataları, hala keşfedilmeyi bekliyor. (4)

Australopithecus hakkındaki bir diğer önemli bulgu ise, bu canlıların ellerinin, aynen günümüz maymunlarında olduğu gibi yürüme amaçlı kullanıldığının anlaşılmasıdır. Maymunlar el parmaklarının boğumlarının üzerine basarak dört ayaklı bir yürüme modeli kullanırlar. **"Knuckle walking" (Parmak boğumu yürüyüşü)** adı verilen bu yapı, maymunlar ile insanlar arasındaki büyük yapısal farklardan biridir. 2000 yılında *Australopithecus* fosillerinin en ünlüsü olan Lucy üzerinde Richmond ve Strait adlı iki evrimci bilim adamı tarafından yapılan iskelet incelemeleri ise, araştırmayı yapan bu iki evrimciyi şaşırtan bir sonuç ortaya koymuştur: **Lucy'nin el yapısı, aynen günümüzün maymunları gibi dört ayaklı "knuckle walking" yapısındadır.** *Nature* dergisinde detaylı sonuçları yayınlanan bu bulgu hakkında Strait'in bir röportajda yaptığı yorum dikkat çekicidir: "Lucy'i çıkarıp (baktım) ve o da ne! Klasik parmak boğumu yürüyücülerinin (knuckle walkers) morfolojisiyle tamamen aynıydı." (5)

Homo erectus bir insan ırkıdır, maymun insan değildir

NGC'nin belgeselinde *Homo erectus*, dik yürüyen, garip sesler çıkartarak konuşmaya çalışan yarı maymun yarı insan bir canlı gibi tanıtılmaktadır. Oysa *Homo erectus*, bir insan ırkıdır, maymunlara ait hiçbir özellik taşımamaktadır.

Homo erectus'un iskeleti ile günümüz insanın iskeleti arasında hiç bir fark yoktur. Evrimcilerin *Homo erectus*'u "ilkel" saymaktaki tek dayanakları, kafatası hacminin (900-1100 cc.) günümüz insanının ortalamasından küçüklüğü ve kalın kaş çıkıntıları ile dar alın gibi bazı özgün yüz yapılarıdır. Oysa **bugün de dünyada *Homo erectus*'a yakın kafatası ortalamasında pek çok insan yaşamaktadır** (örneğin pigmeler) ve bugün de çeşitli ırklarda kaş çıkıntıları vardır (örneğin Avusturalya yerlileri Aborjinler'de).

Kafatası hacmi farklılığının zeka ve beceri yönünden hiçbir fark oluşturmadığı ise bilinen bir gerçektir. Zeka, beynin hacmine göre değil, beynin kendi içindeki organizasyonuna göre değişir. (6)

Homo erectus"u dünyaya tanıtan fosiller, her ikisi de Asya'da bulunan **Pekin Adamı** ve **Java Adamı** fosilleriydi. Ancak zamanla bu iki kalıntının da güvenilir olmadıkları anlaşıldı. Pekin Adamı, sadece alçıdan yapılmış ve aslı kaybolmuş modellerden ibaretti, Java Adamı ise bir kafatası parçası ile, ondan metrelerce uzakta bulunmuş bir leğen kemiğinden oluşuyordu ve bunların aynı canlıya ait olduğuna dair hiçbir gösterge yoktu. Bu nedenle Afrika'da bulunan *Homo erectus* fosilleri giderek daha fazla önem kazandı.

Afrika'da bulunan *Homo erectus* örneklerinin en ünlüsü, Kenya'daki Turkana Gölü yakınlarında bulunan **"Turkana Çocuğu"** fosilidir. Bu fosilin sahibinin 12 yaşında bir çocuk olduğu ve büyüdüğü zaman yaklaşık 1.83 boyunda olacağı saptanmıştır. Fosilin dik iskelet yapısı günümüz insanından farksızdır. Amerikalı paleoantropolog Alan Walker, "ortalama bir patoloğun bu fosilin iskeletiyle, bir günümüz insanı iskeletini birbirinden ayırmasının çok güç olduğunu" söyler. Walker kafatası için de, "bir Neandertal kafatasına aşırı derecede benzediğini" söylemektedir. (7) Neandertaller ise günümüz insanın bir ırkıdır. Dolayısıyla *Homo erectus* da yine günümüz insanın bir ırkıdır.

Nitekim evrimci paleoantropolog Richard Leakey bile *Homo erectus*"un günümüz insanı ile olan farklılığının irksal farklılıktan öte bir anlam taşımadığını şöyle ifade eder:

Herhangi bir kişi farklılıkları farkedebilir: Kafatasının biçimi, yüzün açısı, kaş çıkıntısının kabalığı vs. Ancak bu farklılıklar bugün değişik coğrafyalarda **yaşamakta olan insan ırklarının birbirleri arasındaki farklılıklardan daha fazla değildir**. Böyle bir varyasyon, topluluklar birbirlerinden uzun zaman aralıklarında ayrı tutuldukları zaman ortaya çıkar. (8)

Connecticut Üniversitesi'nden Prof. William Laughlin, Eskimolar ve Aleut Adaları insanları üzerinde uzun yıllar anatomik incelemeler yapmış ve bu insanlar ile *Homo erectus*"un şaşırtıcı derecede birbirlerine benzediklerini görmüştür. Laughlin'in vardığı sonuç, tüm bu ırkların gerçekte *Homo sapiens* türüne (günümüz insanına) ait farklı ırklar olduğudur:

Hepsi *Homo sapiens* türüne ait olan Eskimolar ve Avustralya yerlileri gibi uzak gruplar arasındaki büyük farklılıkları dikkate aldığımızda, *Homo erectus*"un da kendi içinde farklılıklar taşıyan bu türe (*Homo sapiens*"e) ait olduğu sonucuna varmak çok mantıklı gözükmektedir. (9)

Bir insan ırkı olan *Homo erectus* ile "insanın evrimi" senaryosunda kendisinden önce gelen maymunlar (*Australopithecus*, *Homo habilis*) arasında ise büyük bir uçurum vardır. Yani fosil kayıtlarında beliren ilk insanlar, evrim süreci olmadan, aynı anda ve aniden ortaya çıkmışlardır.

NGC'nin "uykudan önce" programına uygun masalları

NGC'de görüş bildiren bilim adamları, bilimsel bulgular sunmak yerine, hayal güçlerini kullanarak, izleyiciye masallar anlattılar. Belgeselin tamamına yakını bu tür hikayemsi anlatımlardan oluşuyordu. Bunun en çarpıcı örneği ise, *Homo erectus*"un konuşma yeteneği ile ilgili bölümde yer aldı. Bilim adamı statüsündeki kişiler, büyük bir ciddiyetle, *Homo erectus*ların aralarında neler konuştukları hakkında görüş bildirdiler. Antropolog Dr. Steven Mithen'e göre, *Homo erectus*lar konuştukları zaman dedikodu yapıyorlardı! Bir başka evrimci bilim adamı ise, dedikodu yapmadıklarını, yemek servisi hakkında (!) konuştuklarını iddia etti.

NGC'de anlatılan hikayeler bunlarla sınırlı değildi. Göç eden bir maymun insanın neler düşündüğü, bir başka maymun insanın ne kadar sabit düşünceli olabildiğine kadar birçok detay, nasıl oluyorsa bu bilim adamlarının bilgisi dahilindeydi. Garip olan ise hiç bir bilimsel dayanağı olmayan bu Darwinist fikir jimnastiklerinin izleyicilere bilimsel gerçekler gibi sunulmasıydı.

NGC'nin görsel evrim propagandası

NGC'deki belgesel boyunca ekranda yarı maymun yarı insan yaratıklar, Afrika savanlarında avlanırken, yemek yerken, göç ederken gösterildi. NGC'nin bilimsel bir kuruluş olduğunu düşünenler, yanılarak bu yaratıkların bilimsel delillere dayanılarak oluşturulduklarını zannetti. Oysa, verilen bilgiler gibi bunlar da tamamen evrimcilerin hayal güçlerine ve bazı sanatçıların yeteneklerine dayanılarak hazırlanmıştı.

Evrimcilerin en önemli propaganda araçlarından biri rekonstrüksiyonlardır. Bu tür belgesellerde, evrimci dergi ve gazetelerde görülen maymun insan maketleri ve çizimleri rekonstrüksiyon olarak isimlendirilir. Bunlar, kesinlikle bilimsel değildir, ve gerçekleri yansıtmazlar. Çünkü, fosillere dayanılarak bir canlının yumuşak dokuları hakkında bilgi edinmek mümkün değildir. Kemik kalıntılarına dayanılarak yapılan çalışmalarda sadece eldeki objenin çok genel özellikleri ortaya çıkarılabilir. Oysa asıl belirleyici ayrıntılar,

zaman içinde kolayca yok olan yumuşak dokulardır. Evrime inanmış bir kimsenin bu yumuşak dokuları istediği gibi şekillendirip ortaya hayali bir yaratık çıkarması çok kolaydır. Harvard Üniversitesi'nden Earnst A. Hooten bu durumu şöyle açıklar:

Yumuşak kısımların tekrar inşası çok riskli bir girişimdir. Dudaklar, gözler, kulaklar ve burun gibi organların altlarındaki kemikle hiçbir bağlantıları yoktur. Örneğin bir **Neandertal kafatasını aynı yorumla bir maymuna veya bir filozofa benzetebilirsiniz**. Eski insanların kalıntılarına dayanarak yapılan canlandırmalar hemen hiçbir bilimsel değere sahip değillerdir ve **toplumu yönlendirmek amacıyla kullanılır**... Bu sebeple rekonstrüksiyonlara fazla güvenilmemelidir. (10).

NGC'nin belgeselinde ise, canlıların saçları, gözleri, dudakları, gözlerindeki ifade, kaslarının şekline kadar her türlü detay bulunmaktadır. Aslında, evrimciler bu hayali canlıların aralarında neler konuştuklarını tartışacak kadar kendilerini evrim masallarına kaptırmış oldukları için, bu hayali canlıların maketlerini veya çizimlerini yapıyor olmalarına şaşırılmamalıdır. Ancak, bu bilim değildir. Bu, sadece bir bilim kurgu filminin parçaları olabilir. Evrimciler, bilim adamı gibi davranmamakta, kehanetlerde bulunan falcılar gibi delile dayanmadan geçmiş ve gelecek hakkında senaryolar üretmektedirler.

Sonuç

NGC'nin, hiçbir delil göstermeden, hiçbir zaman bilinmeyecek detaylar vererek insanın sözde evrimini anlattığı belgeselin kesinlikle bilimsel bir değeri yoktur. Bu belgesel ancak bir bilim kurgu filmi veya bir senaristin insanın tarihi ile ilgili fantezileri olabilir. NGC'nin, çocukların dahi inanmayacakları senaryoları bilimsellik görüntüsü altında izleyiciye sunması, bu kuruluşun inanırlılığını gölgelemektedir.

NATIONAL GEOGRAPHIC TÜRKİYE DERGİSİNİN CEP TELEFONU VE BAŞPARMAĞIN EVRİMİ MASALI

Bilim maskesi altında masal anlatma konusunda *National Geographic* dergisi de *National Geographic* televizyon kanalından geride kalmıyor. *National Geographic Türkiye* dergisinin Aralık 2002 sayısında, "Başparmaklar: cep telefonu ve evrim" başlığı ile bir yazı yayınlandı. Yazıda, özetle cep telefonları, bilgisayar oyunları, avuçiçi bilgisayarlar gibi teknolojik aletlerin sık kullanımı sonucunda, başparmakların daha çok kullanıldığı ve bunun başparmağın evrimi ile sonuçlanacağı belirtiliyordu.

Bu haberin aynısı, geçtiğimiz Nisan ayında *Radikal* ve *Evensel* gazetelerinde de çıkmıştı. Netcevap sitesi ise bu yazıdaki mantıksızlıkları ve bilim dışı iddiaları yanıtlamıştı. Bu yanıtı <http://www.netcevap.org/evrensel020402.html> adresinde bulabilirsiniz.

National Geographic gibi bilimsellik iddiasındaki bir derginin, bu derece bilimsellikten, akıl ve mantıktan uzak bir haberi yayınlamış olması ise hayret vericidir. 9 ay önce günlük gazetelerde çıkmış ve hiç itibar görmemiş, uydurma olduğu ve sadece evrim teorisini gündemde tutmak için yer verildiği açıkça belli olan bir habere yer ayrılmış olması, National Geographic dergisinin itibarını zedeleyen yazılar zincirine bir yenisini daha eklemektedir.

- 1 - Solly Zuckerman, *Beyond The Ivory Tower*, New York: Toplinger Publications, 1970, s. 75-94
- 2- Charles E. Oxnard, "The Place of Australopithecines in Human Evolution: Grounds for Doubt", *Nature*, cilt 258, s. 389
- 3-Fred Spoor, Bernard Wood, Frans Zonneveld, "Implication of Early Hominid Labryntine Morphology for Evolution of Human Bipedal Locomotion", *Nature*, cilt 369, 23 Haziran 1994, s. 645-648.
- 4- Isabelle Bourdial, "Adieu Lucy", *Science et Vie*, Mayıs 1999, no. 980, s. 52-62
- 5- Stokstad, E., "Hominid ancestors may have knuckle walked", *Science* 287(5461):2131, 2000
- 6- Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992, s. 83
- 7- Boyce Rensberger, *The Washington Post*, 19 Kasım 1984
- 8- Richard Leakey, *The Making of Mankind*, London: Sphere Books, 1981, s. 62
- 9- Marvin Lubenow, *Bones of Contention*, Grand Rapids, Baker, 1992. s. 136
- 10 - Earnest A. Hooten, *Up From The Ape*, New York: McMillan, 1931, s. 332.

<https://www.harunyahya.info/makaleler/national-geographic-kanalindan-uydurma-hikayeler>